

hørte hjemme i Byen, var Borger i Byen og derfor i stærkere Grad end en tilfældig Politimester kunde antages at dele Byens Interesser. Jeg vil haabe, at vi maa komme ind paa denne Vej, og uagtet jeg, som sagt, ikke syntes, jeg fik noget egentligt Svar fra den højtærede Minister, lod hans Udtalelser dog skimte igennem, at man maaske vil gaa frem i den Retning. Jeg vil da tillade mig at udtale mit Haab derom.

Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder skal jeg sige, at Ministerens Oplæsning af en Skrivelse eller Erklæring fra vedkommende Arbejder i Aarhus, hvori han fralagde sig denne Opfindelse af en Pengekasse, har ikke paa mig virket synderlig overbevisende. Sagen er jo den, at vi fra den bekendte Bailey-Affæreovre i Aarhus have set, hvorledes saadanne Attester kunne fremkomme, og jeg har i min Egenskab af Arbejderrepræsentant haft ikke saa lidt Lejlighed til at se, hvorledes Attester og Skrivelser af lignende Art ogsaa kunne fremkomme i private Forhold. Dette skal jeg dog i øvrigt ikke komme videre ind paa, saa meget mere som jeg i mine Udtalelser forgangen Aften gjorde opmærksom paa, at jeg ikke turde garantere for denne Sags Rigtighed — det Forbehold tog jeg altsaa. Derimod maa jeg sige med Hensyn til den anden af mig omtalte Opfindelse, at min Fremstilling deraf er fuldkommen korrekt, og man kan ikke komme bort fra, at det er en Arbejder, der har opfundet denne Fjeder, som gør Varmegliderne betydelig bedre. Det kan jo være, at Generaldirektoratet ikke har faaet nogen Meddelelse derom endnu — det kan jeg naturligvis ikke vide noget om —, men den Omstændighed synes jeg ogsaa gør det mere nødvendigt, at man fik et mere effektivt Tilsyn med Statsbaneværkstederne, saa man fik at vide, hvad der foregaar derinde. Jeg tror derfor, at naar den højtærede Minister bebrejdede mig Løshed i min Kritik, saa skulde den højtærede Minister netop i den Henseende være lidt forsigtig. Det er jo netop ikke givet, at de Indberetninger, han faar fra sine undergivne ved Statsbanerne, altid fremstille Sagerne saaledes, som disse virkelig ere — jeg tror det i alt Fald ikke.

Naar den højtærede Minister erklærede, at de Forhandlingsprotokoller, jeg havde omtalt fra de Forhandlinger, der vare førte med Arbejderne ude paa Værkstederne, ikke vare færdige, naar Arbejdernes Repræsentanter mødte, at de kun vare forberedte, ja, saa kan jeg for saa vidt godt

gaa ind herpaa, men denne Forberedelse nærmede sig betænkelig stærkt en Afslutning, og i alt Fald bleve de Ord, der bleve føjede til ved Møderne, af den Beskaffenhed, at Arbejdernes Repræsentanter maatte protestere derimod. Der blev f. Eks. føjet til, at Arbejderne indrømmede, at Fordringerne vare uberettigede paa det nuværende Tidspunkt. Dette have Arbejdernes Repræsentanter aldrig villet erkende, og derfor have de heller aldrig villet underskrive det. Der blev føjet til, at Sagen toges til Efterretning — heller ikke det have Arbejdernes Repræsentanter villet indrømme. Endelig blev der føjet til, at Enderesultatet var, at Meningerne vare afvigende. Ja, dette kunde Arbejdernes Repræsentanter naturligvis godkende, men det var jo dog ikke det, der skulde komme som Resultat ud af en Forhandling.

Nej, der er, som jeg nævnte forleden Dag, forskellige Ting ude paa Jernbaneværkstederne, der kunde tiltrænge en Forbedring. Det syntes nu den højtærede Minister ogsaa at give mig Ret i, og jeg skal da slutte mit Indlæg i denne Sag med at opfordre den højtærede Minister til at holde Øje med disse Værksteder og søge at faa Forholdene derude ændrede saaledes, at Værkstederne kunne blive, hvad de burde være, nemlig Mønsterværksteder.

Byriell-Jensen: Jeg vil ikke bede om Undskyldning, fordi jeg paa et saa sent Tidspunkt har forlangt Ordet, da jeg nemlig kun agter at tale 5—6 Minutter. Jeg ønsker at give min Tilslutning til de Udtalelser, der forleden Dag kom fra det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup), og som gik ud paa at faa et forhøjet Beløb til Præmier for veldyrkede Husmands-lodder. Den højtærede Landbrugsminister sagde jo i den Del af indeværende Møde, som man plejer at kalde Formiddagsmødet, at dersom der gennem en længere Tid viste sig at være en vedvarende Trang til Stede hertil, saa havde han intet imod at forhøje dette Beløb. Som mangeaarigt Medlem af det Udvalg af Foreningen af jyske Landboforeninger, der har haft med Uddelingen af dette Statsbidrag til veldyrkede Huslodder at gøre, har jeg ikke saa ringe Kendskab til, hvorvidt der er en saadan Trang til Stede eller ikke. Mit Kendskab er da dette, at der virkelig er en betydelig Trang til Stede til at faa et større Beløb til Præmier, i alt Fald for Jyllands Vedkommende. Og det ærede Medlem for Kerteminde, som nu staar som